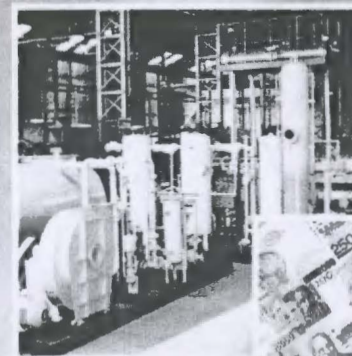

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ІВАНА ПУЛЮЯ
КАФЕДРА ФІНАНСІВ, ОБЛІКУ І КОНТРОЛЮ
МІЖНАРОДНИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ КЛАСТЕР
“КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ”

**СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ЗАКОНОМІРНОСТІ
РОЗВИТКУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ Й ФІНАНСІВ**
Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції

м. Тернопіль – 2013

УДК 311.42:336.01.02.6
ББК 65
С 66

Рекомендовано до друку Радою засновників міжнародного інноваційного кластеру «Конкурентоспроможність» (протокол № 2 від 04.06.2013 р.)

Редакційна колегія:

БРИНДЗЯ Зіновій Федорович завідувач кафедри, заслужений діяч науки і техніки України, ден., професор, **ВІЦЮС** Ольга Степанівна кен., професор, **Бригидя** Ганна Зіновівна кен., асистент, **ВІННИК** Тетяна Михайлівна кен., доцент, **КАЗМІРЧУК** Світлана Володимирівна асистент, **КРАВЧУК** Наталя Василівна кен., асистент, **КІІЯР** Олександр Романівна кен., доцент, **КОНСТАНТЮК** Наталя Іванівна кен., доцент, **КОРОЛЮК** Тетяна Миколаївна кен., доцент, **МАРУЩАК** Лесь Іванівна кен., доцент, **МАРКОВИЧ** Ірина Богданівна кен., асистент, **ПАВЛЮК** Ольга Іванівна кен., доцент, **ПАНУХНИК** Олена Віталіївна ден., доцент, **РАДИСЬКИЙ** Сергій Віталійович асистент, **СИНЬКЕВИЧ** Надія Іванівна кен., доцент, **СПІВАК** СЕРГІЙ МИХАЙЛОВИЧ асистент, **ТИМОШЕНКО** Наталя Степанівна кен., доцент, **ХИМІЧ** Ірина Григорівна кен., доцент, **ФРОЛЕНКО** Роман Володимирович кен., доцент, **ШОСТАКІВСКА** Натія Михайлівна старший викладач

Відповідальний за випуск
БРИНДЗЯ Зіновій Федорович,

заслужений діяч науки і техніки України, ден., професор

Статус тенденції та закономірності розвитку бухгалтерського обліку в Україні. Матеріал Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, проведеної на базі Тернопільського національного технічного університету ім. Івана Пулюя в м. Тернополі – Тернопіль, Крок - 2013 - 125.

Збірник містить матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Сучасні тенденції та закономірності розвитку бухгалтерського обліку в Україні», в яких розглядаються обліково-фінансові, організаційно-економічні, техніко-технологічні, інноваційно-інвестиційні та управ. аспекти досягнення ефективного конкурентоспроможного розвитку умов інформаційної та глобалізаційно-інтегративної економіки

УДК 311.42:336.01.02.6
ББК 65

Відповідальність за зміст і достовірність публікації несут автори. Накладом друкується 1000 прим. Тираж 1000 прим. Публікація може бути використана з технічною допомогою видавництва.

ISBN 978-617-492-131-8

© Тернопільський національний технічний університет ім. Івана Пулюя - 2013

Зміст

08.00.02 – Світове господарство і міжнародні економічні відносини	
Надія Шостаківська ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ	5
Вадим Ратинський ЕВОЛЮЦІЯ СВІТОВОЇ ФІНАНСОВО-ВАЛЮТНОЇ СИСТЕМИ	8
08.00.03 – Економіка та управління національним господарством	
Зіновій Бриндзя ДЕРЖАВНИЙ БОРГ В СИСТЕМІ ІНДИКАТОРІВ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА	11
Олена Панухник ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗДІСНЕННЯ БАГАТОКАНАЛЬНОГО ФІНАНСУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ЖКГ	13
Ульяна Бурдеш ДЕРЖАВНА ПІДРИМКА РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРЕДЬОГО БІЗНЕСУ	16
Юрій Коновалов ПРОБЛЕМИ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ В УКРАЇНІ	19
Вікторія Бухта ПОНЯТТЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ВИТРАТ: ПОЛІТЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ АБО ЯКОЮ Є СУЧАСНА ТЕОРІЯ ВИТРАТ	22
Софія Федорій ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ БІОЕНЕРГЕТИКИ	25
08.00.04 – Економіка та управління підприємствами	
Роман Фроленко УДОСКОНАЛЕННЯ МАРКЕТИНГОВОГО ПЛАНУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	28
Наталія Константюк, Мар'яна Кіндифора УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	32
Тетяна Винник, Олена Казбан МЕТОДИ ОЦІНКИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА	35
Тетяна Корольок, Ніна Гурська, Тетяна Бєсєва ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	37
Оксана Сливинська ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	40
Наталія Стельмашук ПОТЕНЦІАЛ СТАЛОГО РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ	42
Сергій Радиський СУТНІСТЬ ТА СКЛАДОВІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	45
Сергій Співак ПРОБЛЕМИ ПРОГНОЗУВАННЯ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВУ СУЧАСНИХ УМОВАХ	49
Оксана Малушенюк, Надія Синькевич РОЗРОБКА ПОКРОКОВОЇ МОДЕЛІ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ ВИРОБНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ	52
Яна Панухник УДОСКОНАЛЕННЯ МОТИВАЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ У МУНІЦИПАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ СИСТЕМІ	54
Олена Мельник ПРОБЛЕМИ ТА МЕХАНІЗМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	56
Софія Іонгань ПІДВИЩЕННЯ РОЛІ ДЕРЖАВИ У ФОРМУВАННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОЇ ЕКОНОМІКИ	59
Ульяна Білинська МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОЦІНКИ ІННОВАЦІЙНИХ РИЗИКІВ ПІДПРИЄМСТВА	62
Мар'яна Сємєшчина ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА	65
Світлана Гринчук ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ	68
Ілія Шадай ЛОГІСТИЧНА ІНТЕГРАЦІЯ ЯК МЕТОД ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	70

На наш погляд, не потрібно диверсифікувати одразу 10-15 підприємств. Необхідно провести диверсифікацію одного підприємства, проаналізувати чи принесе це прибуток, а вже потім вирішувати доцільність диверсифікації наступних.

Слід врахувати також і те, що кожен із кроків диверсифікації тісно взаємопов'язаний з іншими. Тому не можна стверджувати, що модель повинна бути сформована лише в даному порядку. Послідовність цієї схеми може змінюватися в залежності від виду діяльності підприємства та його функціональних напрямків.

Відповідно до вище наведеного слід зазначити, що основним завданням проведення диверсифікації на виробничому підприємстві є певні управлінські рішення, направлені на досягнення поставленої мети. І зважаючи на це, сформульовано наступне визначення поняття диверсифікації машинобудівного підприємства: «Диверсифікація – процес управління підприємством, направлений на освоєння нових виробничих процесів в системі його загального економічного розвитку і забезпечення найбільш ефективного використання інвестицій».

УДК 658:330.33.01

Яна Панухник,
кандидат

Тернопільський національний технічний університет ім. Івана Пулюя

УДОСКОНАЛЕННЯ МОТИВАЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ У МУНІЦИПАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ СИСТЕМІ

В умовах зростаючого динамізму зовнішнього середовища, підвищення вимог споживачів до продукції та послуг, які виробляються підприємствами, важливу роль для підвищення ефективності їх діяльності в процесі реалізації своєї місії відіграє використання технологій управління та їх удосконалення.

Технології управління підприємством є безупинним, творчим процесом підтримки стійкого режиму функціонування організаційної системи шляхом прийняття і реалізації господарських і управлінських рішень. Технології

* Науковий керівник Руденюк М.І. – д.н. з держ. упр., професор

управління підприємством охоплюють: формування і удосконалення організаційної структури та організаційної культури, управління персоналом та ін. Це забезпечується через мотиваційний механізм управління.

Мотиваційний механізм управління та методи мотивації праці персоналу підприємства повинні полягати в індивідуальному підході, розширенні сфери діяльності працівника та залученні його у справи підприємства в цілому [1, С. 97]. У зв'язку з цим, можна виділити такі види цілеорієнтації мотивації праці персоналу: на працівників; на роботу; на підприємство.

У рамках удосконалення мотиваційного механізму реалізації технологій управління підприємством в процесі реалізації його місії важливим, на нашу думку, є здійснення мотиваційного моніторингу, який повинен сприяти визначенню найбільш дієвих, у певний період, важелів впливу на поведінку працівників з метою забезпечення досягнення їх цілей і цілей підприємства.

Мотиваційний моніторинг – це система постійного спостереження і контролю стану мотивації трудової діяльності з метою її оперативної діагностики й оцінки в динаміці, прийняття кваліфікованих управлінських рішень в інтересах підвищення ефективності діяльності [2, С. 136].

Мотиваційний моніторинг вимагає виокремлення низки ключових мотиваційних характеристик (показників), до яких належать:

1) характеристика трудової діяльності і якості трудового потенціалу (професійно-кваліфікаційний склад працівників; оцінка конкурентоспроможності працівників; форми і методи матеріального стимулювання трудової діяльності та їх якість; умови й організація праці; рівень задоволення персоналу роботою та результатами трудової діяльності; та ін.);

2) показники рівня життя (номінальна заробітна плата; структура доходів; диференціація доходів; структура витрат; рівень забезпечення житлом, послугами медицини, освіти, культури, екологічна ситуація, особиста безпека та ін.);

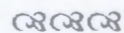
3) характеристики стану суспільної думки щодо ефективності соціально-економічної політики держави, соціальної спрямованості ринкових перетворень.

Моніторинг мотивації трудової діяльності персоналу як напрям удосконалення мотиваційного механізму реалізації технологій управління

підприємством в процесі реалізації його місії має ґрунтуватись на таких принципах: системність (передбачає побудову набору оціночних показників для кожного напрямку мотивації трудової діяльності); комплексність (ґрунтується на отриманні й обробці соціально-економічної, соціологічної та психологічної інформації, яка характеризує стан і зміни в мотивації трудової діяльності персоналу); аполітичність (охоплює аналіз основних причин зміни стану мотивації трудової діяльності працівників з врахуванням впливу як внутрішніх, так і зовнішніх чинників); періодичність (полягає у регулярному поповненні інформаційної бази, необхідної персоналу для розробки ключових характеристик мотивації трудової діяльності); виробничо-територіальний підхід (передбачає досягнення оптимального поєднання виробничих і територіальних принципів проведення моніторингу організаційними підрозділами, що виконують функцію мотивації праці персоналу

Література

1. Дмитренко Г.А. Мотивация и оценка персонала: учеб. пособие. / Г.А. Дмитренко, Е.А. Шарапова, Т.М. Максименко. – К.: МАУП, 2002. – 248 с.
2. Магура М.И. Современные персонал-технологии: Учеб. пособие. / М.И. Магура, М.Б. Курбатова. – М.: ЗАО Бизнес-школа "Интел-Синтез", 2001. – 376 с.

УДК 657.62

Олена Мельник,
аспірант

Тернопільський національний технічний університет ім. Івана Пулюя

ПРОБЛЕМИ ТА МЕХАНІЗМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Як відомо, основу фінансово-господарської діяльності підприємства складають його фінансові ресурси – засоби, які знаходяться у розпорядженні підприємства та призначені для виконання ним певних фінансових зобов'язань. До фінансових ресурсів належать грошові фонди підприємства, а також частина грошових коштів, які не входять до складу фондів, тобто мають не фондову основу.

Фінансові ресурси – одна з найбільш уживаних економічних категорій у понятійному апараті практичного менеджменту та економічної науки. Не дивлячись на це, єдиної точки зору щодо змісту та економічної інтерпретації фінансових ресурсів не існує. Скоріше за все, це зумовлено тим, що як і будь-яке економічне явище, дана категорія має різні форми вираження.

Фінансові ресурси можна охарактеризувати, як матеріальні носії фінансових відносин. Але, деталізоване вивчення спеціалізованої літератури, дозволяє нам навести ґрунтовніше визначення цієї економічної категорії. На нашу думку, фінансові ресурси – це поточні та потенційно можливі засоби, які при необхідності можуть використовуватись суб'єктами господарювання при здійсненні своєї діяльності, з метою подальшого розвитку та функціонування.

Сукупність фінансових ресурсів, сформованих на рівні підприємства, визначає можливість: здійснення необхідних капітальних вкладень; збільшення оборотних коштів; виконання фінансових зобов'язань; забезпечення потреб соціального характеру тощо. Проте, в сучасних умовах господарювання, система управління фінансовими ресурсами підприємства повинна орієнтуватись не скільки на ефективне використання вже накопичених ресурсів, а на формування фінансових ресурсів, які б забезпечили майбутній розвиток підприємства.

На нашу думку, фінансові ресурси формуються на стадії виробництва, в процесі створення нової вартості, під час перенесення старої вартості на готову продукцію. Оскільки працівники підприємств виготовляють продукцію у натуральній формі, то реальне формування фінансових ресурсів починається лише на стадії розподілу, коли з виручки від реалізації продукції виділяються окремі елементи вартості (фонд відшкодування, фонд оплати праці, прибуток). Не випадково прибуток, що створюється у процесі виробництва, кількісно формується на стадії розподілу у формі різниці між виручкою без непрямих податків і інших надходжень, що не визнаються доходом, і собівартістю реалізованої продукції та іншими непрямими операційними витратами.